

Bruxelles, den 18.11.2016
COM(2016) 718 final

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

**Årlig rapport om de forhandlinger, der er ført af Kommissionen på
eksportkreditområdet som omhandlet i forordning (EU) nr. 1233/2011**

DA

DA

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

Årlig rapport om de forhandlinger, der er ført af Kommissionen på eksportkreditområdet som omhandlet i forordning (EU) nr. 1233/2011

1. Indledning:

Af bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1233/2011 af 16. november 2011 om anvendelse af visse retningslinjer for offentligt støttede eksportkreditter og om ophævelse af Rådets afgørelse 2001/76/EF og 2001/77/EF¹ fremgår det, at Kommissionen i "henhold til sine beføjelser forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet en årlig rapport om de forhandlinger, der er ført — og for hvilke Kommissionen har en forhandlingsbemyndigelse i de forskellige internationale samarbejdsfora — med henblik på at fastsætte globale standarder for offentligt støttede eksportkreditter."

Denne rapport dækker perioden juli 2015 til august 2016.

2. Større udviklinger i eksportkreditter i rapporteringsperioden

Siden sidst i 1970'erne har eksportkreditudvalgene under Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD) været de vigtigste fora for forhandling af de specialiserede internationale regler angående eksportkredit. I løbet af de sidste årtier har **OECD-arrangementet vedrørende offentligt støttet eksportkredit** effektivt sikret ensartede vilkår mellem de 9 deltageres eksportkreditprogrammer². Ud over de generelle regler vedrørende eksportkredittransaktioner indeholder arrangementet også såkaldte "**sektoraftaler**", der dækker særlige finansielle regler for specifikke erhvervssektorer (skibe, kernekraftværker, civile fly, vedvarende energi, modvirkning af klimaforandringer og jernbaneinfrastruktur). Arrangementet indeholder derudover særskilte regler for specifikke kategorier af transaktioner (som f.eks. projektf finansiering) og adresserer komplementariteten mellem eksportkreditter og handelsrelateret bistand

Som nævnt i tidligere rapporter er den eneste svaghed i den generelt meget succesfulde historie om OECD-arrangementet, at det ikke har været muligt at overtale store nye aktører (især Kina), som er dukket op på eksportkreditområdet i de seneste år, om at tilslutte sig arrangementet.

Af denne årsag blev **den internationale arbejdsgruppe om eksportkreditter (IWG)** skabt i 2012, som reaktion på et politisk initiativ på højt niveau af USA og Kina. IWG-processen har 18 medlemmer (inklusive de 9 deltagere fra OECD-arrangementet såvel som store nye eksportkreditleverandører, som Kina, Brasilien, Indien og Rusland). Det officielle mål for IWG er at opnå enighed om en række internationale eksportkreditdiscipliner blandt en bredere gruppe deltagere end OECD-arrangementet.

---

¹. EUT L 326 af 8.12.2011, s. 45.

² EU, USA, Canada, Japan, Korea, Norge, Schweiz, New Zealand og Australien

Som i tidligere år måtte Europa-Kommissionen således repræsentere Den Europæiske Union i forhandlinger vedrørende international eksportkredit på to forskellige niveauer. Om end IWG-processen tydeligvis har et umådeligt stort strategisk potentiale, vil det tage tid at opnå mærkbare resultater, og i mellemtiden er OECD-arbejdet om eksportkreditter stadig meget vigtigt. Dette er på imponerende vis blevet demonstreret ved indgåelsen af den nye **sektoraf tale om eksportkreditter til projekter inden for kulfyret elproduktion** fra november 2015 (se detaljer nedenfor). Det høje niveau af teknisk ekspertise og institutionel hukommelse om anliggender vedrørende eksportkreditter udviklet i OECD igennem årene betragtes som et bemærkelsesværdigt aktiv.

3. Den internationale arbejdsgruppe om eksportkreditter

I rapporteringsperioden har IWG holdt følgende **officielle møder**: Det 9. officielle møde i Washington i oktober 2015, det 10. officielle møde i Beijing i februar 2016 og det 11. officielle møde i Berlin i juli 2016.

Det **9. officielle møde i Washington (14.-16. oktober 2015)** markerede begyndelsen på drøftelserne om horisontale generelle regler, anvendelige ved alle eksportkredittransaktioner, efter en indledende fase med sonderende drøftelser om eksportkreditter i to specifikke sektorer (medicinsk udstyr og skibe). Drøftelserne vedrørende medicinsk udstyr (de facto allerede tidligere betragtet som en forberedelse på drøftelserne om horisontale regler) er sidenhen blevet faset ud, mens drøftelserne vedrørende skibssektoren fortsætter.

Drøftelserne om horisontale regler — både i Washington og ved det **10.^t officielle møde (23.-25. februar 2016 i Beijing)** — har ikke været uden vanskeligheder, da der er betragtelige forskelle i synspunkterne på, hvordan de overordnede bestemmelser om "anvendelsesområde" og "formål" bedst defineres i en fremtidig række af horisontale discipliner. At finde perfekte teoretiske definitioner på disse begreber har heller ikke været muligt i OECD-arrangementet, men en god praktisk forståelse af begreberne har udviklet sig over årene for deltagerne. I forbindelse med fremtidige IWG-discipliner er det også vigtigt at udvikle en tydelig forståelse af, hvilke transaktioner og hvilke finansieringsinstitutter der skal dækkes, især fordi deltagerne i IWG repræsenterer en langt bredere skare af diverse institutionelle traditioner og forretningskulturer.

En anden væsentlig udfordring — bemærket allerede i den indledende fase af sektordrøftelserne og af tiltagende relevans i faser af mere sofistikerede og komplekse horisontale drøftelser — er den manglende sammenhæng mellem de officielle møder forårsaget af en permanent rotation af mødeledere. Hvor USA, der var vært ved Washington-mødet, var meget opsatte på straks at påbegynde drøftelser om en horisontal tekst, fokuserede den kinesiske delegation, der var vært ved det følgende møde, stort set udelukkende på præsentationer af, hvad de anså som tværgående emner af almen interesse.

DA EU var vært ved det **11. officielle møde (6.-8. juli 2016 i Berlin)**, valgte de en modultilgang til horisontale tekster, og de valgte bevidst mindre kontroversielle emner (f.eks. maksimale løbetider, maksimal offentlig støtte, lokale omkostninger og afdragsprofiler). Dette muliggjorde en ganske konstruktiv relancering af drøftelserne vedrørende den horisontale tekst. Parallele drøftelser om nuværende praksisser for eksportkredit hos de forskellige IWG-medlemmer — baseret på et casestudie — var også ganske udbytterige. Derudover var det muligt at gennemføre en gennemsigtighedsaktivitet, der fik indsamlet information om de

respektive eksportkreditsystemer hos de individuelle IWG-medlemmer. For så vidt angår logistikken ved mødet, accepterede Europa-Kommissionen (der ledte mødet på vegne af Den Europæiske Union) det generøse tilbud fra de tyske myndigheder om at holde mødet i Berlin i lokaler tilhørende forbundsøkonomiministeriet. Denne nye tilgang — alle tidligere IWG-møder med EU som vært havde fundet sted i Bruxelles — var en god mulighed for at demonstrere diversiteten i Den Europæiske Union.

Med henblik på **skibssektoren** har IWG haft ganske konstruktive diskussioner ved de tre omtalte møder. Der er sket gode fremskridt i retning af at opnå enighed om bestemte sektorspecifikke aspekter (fartøjskategorier underlægges nye regler i skibssektoren). Det bør dog bemærkes, at ikke alle IWG-medlemmer har en aktiv interesse i skibe. Desuden er det, med henblik på finansieringsbetingelser i ordets sande betydning, mere hensigtsmæssigt at prioritere at opnå enighed om aspekterne i de horisontale regler først og derefter beslutte, hvilke undtagelser fra de generelle regler der ville være passende for skibssektoren³.

Parallelt med tekstdrøftelserne er der gjort en betragtelig indsats i løbet af det seneste år for at opnå en **større effektivitet i IWG's institutionelle strukturer**: EU, USA og mange andre delegationer har i lang tid følt, at især en udnævnelse af en permanent mødeleder (f.eks. en formand eller en generalsekretær) kunne hjælpe til at skabe konsensus mellem IWG-delegationerne, sikre den nødvendige tekniske sammenhæng i arbejdet med teksterne samt sørge for en kontinuitet i aktiviteterne mellem de officielle møder. Kina reagerede med øjeblikkelig modvilje mod sådan et forslag og argumenterede for, at et permanent mødested for IWG var vigtigere. På tidspunktet, hvor denne rapport skrives, finder intense drøftelser sted vedrørende et kompromis, der er acceptabelt for alle parter (sandsynligvis på grundlag af en pakkelsøsnig, der imødekommer begge elementer). Målet er fortsat at nå til en position, hvor der opnås enighed om mere effektive institutionelle strukturer for IWG, før det 12. IWG-møde i Brasilien i december 2016.

Generelt kan det siges, at der har været bevægelse i IWG under rapporteringsperioden. Processen kræver til stadighed initiativer, især fra USA, EU og andre OECD-deltagere, om end andre IWG-medlemmer bliver mere og mere involverede. Kina udviser stadig forbehold, og fremskridt opnås ikke let. Regelmæssig støtte i kraft af at rejse spørgsmålet om IWG i passende bilaterale møder og multilaterale kanaler (G7, G20) forbliver en nødvendighed.

4. Udvikling i OECD i rapporteringsperioden:

Den vigtigste præstation OECD's eksportkreditudvalg under rapporteringsperioden var vedtagelsen af **sektoraftalen om projekter inden for kulfyret elproduktion** den 18. november 2015. Konklusionen af denne sektoraftale — opnået i tide til den 21. partskonference under FN's rammekonvention om klimaændringer (Paris, 30. november til 12. december 2015) — markerede afslutningen på en to år lang proces med meget komplekse og kontroversielle drøftelser, som nok var den største politiske forhandling i OECD's eksportkreditudvalg i de seneste år.

---

³ Af historiske årsager stemmer OECD-aftalen om skibssektoren ikke overens med det generelle OECD-arrangement – et eksempel, der ikke skal følges, når forholdet mellem generelle regler og sektorregler designes i fremtidens IWG-discipliner.

Før ikrafttrædelsen af denne nye sektoraftale havde OECD-arrangementet ikke en ordning for finansieringen af kulfyrede kraftværker⁴. Arrangementets generelle regler for finansieringen af ikke-nukleare kraftværker gjaldt også for kulfyrede kraftværker, hvilket i praksis betød, at selv stærkt forurenende kulfyrede kraftværker kunne nyde godt af bedre finansieringsforhold end en standardiseret eksportkredittransaktion.

Ved den nye sektoraftale ændres situation fuldkommen: Det vil nu kun være muligt at give særlig kredit for kulfyrede kraftværker, hvis det tydeligt vises, at ingen mindre CO₂-intensiv energi kan anvendes i det pågældende projekt, og at det er foreneligt med værtlandets nationale energipolitik samt dets politik og strategi for imødegåelse af klimaændringer. Generelt kan det siges, at kun den mest effektive teknologi ("ultrasuperkritisk") kan finansieres. Støtte til kraftværker bygget med mindre effektiv teknologi vil kun være muligt under helt særlige omstændigheder (hovedsageligt ved eksport af kraftværker af mindre størrelse til lande berettiget til IDA-kredit) og finansieringsbetingelserne vil være mindre fleksible.

Om end den nye ordning tydeligvis er et stort skridt fremad, sammenlignet med tidligere status quo, er det beklageligt, at det ikke er lige så ambitiøst som teksten foreslået af EU, vedhæftet til Kommissionens forslag til Rådets afgørelse under artikel 218, stk. 9, EUF-traktaten. Det skal dog også tages i betragtning, at det — grundet emnets kontroversielle natur — i sig selv er en stor succes⁵ overhovedet at opnå enighed i OECD og inden for en rimelig tidsperiode.

Desuden indeholder den nye sektoraftale (der træder i kraft den 1. januar 2017) en stærk og obligatorisk revisionsklausul. Dette vil skabe en platform, hvorfra der kan sættes mål om endnu mere ambitiøse grænser for finansieringen af kulfyrede kraftværk i nær fremtid.

Blandt andre aktiviteter i OECD i rapporteringsperioden fortjener forhandlingerne om **reglerne for minimumspræmier, der pålægges transaktioner i højindkomstlande** at blive nævnt. Dette komplekse og tekniske emne har lange været et tema i de lange drøftelser mellem tekniske eksperter i de seneste år. Selv om et endeligt kompromisforslag var blevet udarbejdet til OECD-møderne i november 2016 viste det sig, ganske uventet, at det amerikanske finansministerium ikke ville acceptere det. Om end dette først skabte skuffelse mellem de delegerede, formåede EU — efter en lang række tekniske udvekslinger — i medio maj 2016 at skabe bilateral enighed om en kompromistekst med den amerikanske delegation. Dette kompromis blev præsenteret for OECD-deltagerne i juni 2016. Ved tidspunktet for tilblivelsen af denne rapport er der ikke udtrykt opposition af nogen deltager, og kompromisset vil fungere som grundlag for et forsøg på, at opnå endelig enighed i OECD i november 2016.

Kommissionen vil holde Europa-Parlamentet og Rådet behørigt underrettet om nye udviklinger.

---

⁴ Bortset fra muligheden i sektoraftalen om klimaændringer, der giver en særlig maksimal løbetid på 18 år for specifikke projekter for CO₂-opsamling og -lagring.

⁵ Dette gælder også på EU-niveau, idet medlemsstaterne havde meget forskellige syn på dette emne.